

# Nasjonalt strategisk risikovurdering (NSRV) for 2020

Fiskeridirektøren  
8. januar 2020



**FISKERIDIREKTORATET**



**NORSK VILLFISK**  
Samarbeidsorgan for fiskesalgslagene

**Justervesenet**



NORGES  
SILDESALGSLAG



NORGES  
RÅFISKLAG

SUROFI

**FISKEHAV**

**Vest-Norges  
Fiskesalslag**

## Innhold

1	Sammendrag.....	4
2	Innledning.....	4
3	Målet for ressurskontrollen.....	4
4	Rammer for ressurskontrollen.....	5
4.1	Føringer fra Regjeringen.....	5
4.2	En risikostyrt ressurskontroll.....	5
4.3	Etterrettelig registrering av ressursuttaket.....	7
4.4	Internasjonale rammer og forpliktelser.....	9
4.5	Tverretatlig samarbeid.....	9
5	Særlige utfordringer med dagens ressurskontroll.....	9
6	Nasjonale hovedrisikoområder i 2020.....	10
6.1	Brudd på deltakerlovens bestemmelser.....	10
6.2	Brudd på ilandføringsplikten.....	10
6.3	Ulovlige landinger.....	11
7	Risikohåndtering på strategisk nivå.....	12
7.1	Kontrollseksjonen i Fiskeridirektoratet.....	12
7.1.1	Analyseenheten i Vardø.....	13
7.1.2	Satsing Analyse.....	13
7.1.3	Samarbeid med Justervesenet.....	13
7.2	Faggrupper for ressurskontroll i Fiskeridirektoratet.....	14
7.3	Norsk FMC.....	14
7.4	Fiskeridirektoratets regioner.....	15
7.4.1	Nasjonale operasjonelle risikovurderinger (N-gruppene).....	15
7.4.2	Satsing etterfølgende kontroll.....	16
7.5	Sjøtjenesten.....	17
7.6	Kystvakten.....	18
7.7	Salgslagene.....	19
	Vedlegg 1.....	20
	Konsekvensvurdering.....	20
	Vedlegg 2.....	23
	Detaljert oversikt over Risikovurdering og Risikohåndtering.....	23
	Vedlegg 3.....	24
	Mal for evaluering av Risikovurdering og Risikohåndtering.....	24
	Vedlegg 4.....	25

Vedlegg 5 .....	26
Mandat for NORK OG NORP.....	26

## 1 Sammendrag

Etter en samlet vurdering av identifiserte risikoer skal følgende hovedområder prioriteres i ressurskontrollen i 2020:

- a) brudd på deltakerlovens bestemmelser,
- b) brudd på ilandføringsplikten, og
- c) ulovlige landinger, herunder mangelfull identifisering av fangst og mangelfull registrering av ressursuttaket.

Fiskeridirektoratet, Kystvakten og salgslagene vil håndtere identifiserte risikoer, blant annet gjennom et spisset arbeid med operative risikovurderinger.

## 2 Innledning

Fiskeridirektøren har det øverste ansvaret for ressurskontrollen. En effektiv og troverdig ressurskontroll er en forutsetning for bærekraftig og samfunnsøkonomisk lønnsom forvaltning av viltlevende marine ressurser i et helhetlig forvaltningsregime. Kontrollansvaret fremgår av havressursloven<sup>1</sup> § 44:

*«Fiskeridirektoratet skal føre kontroll med at dei som lova gjeld for, held seg til føresegner som er fastsette i eller i medhald av lova og anna lovgjeving om deltaking i, leiting etter og uttak, omsetning, produksjon, innførsle og utførsle av viltlevande marine ressurser.»*

Kystvaktens kontrollansvar er gitt i kystvaktloven<sup>2</sup> § 9 og fiskesalgslagenes kontrollansvar er definert i havressursloven § 48 og fiskesalslagsloven<sup>3</sup> § 17.

Ressurskontrollen skal være risikostyrt. Fiskeridirektoratet, Kystvakten og salgslagene utarbeider derfor i fellesskap en nasjonal strategisk risikovurdering (NSRV). Dette dokumentet gir uttrykk for Fiskeridirektørens vurderinger og prioriteringer på et strategisk nivå, og skal bidra til at ressurskontrollen ses i sammenheng i Fiskeridirektoratet, Kystvakten og salgslagene, både på strategisk og operativt nivå.

## 3 Målet for ressurskontrollen

Ressurskontroll defineres som summen av de tiltak som bidrar til å nå målet om høsting av marine ressurser i samsvar med nasjonale og internasjonale reguleringer. Det vil si at ressurskontrollen skal sikre etterlevelse av regelverket og dermed bidra til like rammevilkår for næringsaktørene.

Videre stiller andre lands myndigheter og markedsaktører i en del viktige eksportmarkeder for norsk fisk forventninger og krav til dokumentasjon på at norsk fisk er lovlig høstet, og at de norske fiskeriene er bærekraftig forvaltet. Dette kommer til uttrykk gjennom krav til

---

<sup>1</sup> Lov 6. juni 2008 nr 37 om forvaltning av viltlevende marine ressurser (havressurslova<sup>1</sup>)

<sup>2</sup> Lov 13. juni 1997 nr 42 om Kystvakten (kystvaktloven)

<sup>3</sup> Lov 21. juni 2013 nr 75 om førstehandsomsetning av viltlevende marine ressurser (fiskesalslagslova).

fangstsertifikater, forventninger om at næringen deltar i sertifiseringsordninger og krav om sporbarhet av fisk og fiskeprodukter gjennom verdikjeden. Disse kravene går ofte lenger enn kravene som er fastsatt i gjeldende norske lover og forskrifter, men det er uansett et indirekte mål at ressurskontrollen også skal imøtekomme disse kravene og forventningene.

## 4 Rammer for ressurskontrollen

### 4.1 Føringer fra Regjeringen

I henhold til Prop. 1 S (2019-2020) er Fiskeridirektoratets samfunnsoppdrag å fremme lønnsom og verdiskapende næringsaktivitet gjennom bærekraftig og brukerrettet forvaltning av marine ressurser og marint miljø. Det fremgår også at Fiskeridirektoratet skal regulere og kontrollere fiske og fangst med sikte på å skape langsiktig balanse mellom høsting og beskyttelse av ressursene. Fiskeridirektoratet har følgende delmål innenfor havressursforvaltningen:

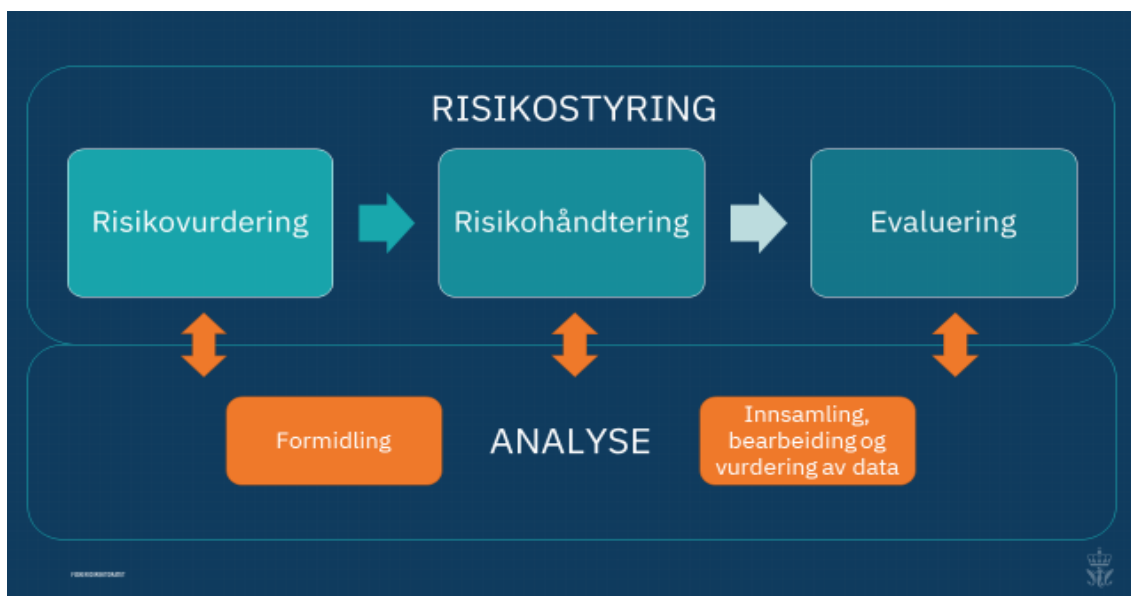
- regelverk og reguleringsmodeller som sikrer bærekraft og lønnsomhet, og
- høsting av marine ressurser i samsvar med nasjonale og internasjonale reguleringer.

Det legges til grunn at disse målene gjelder for ressurskontrollen generelt, slik at de også gjelder for Kystvakten og salgslagene.

### 4.2 En risikostyrt ressurskontroll

I henhold til regelverk for økonomistyring i staten skal alle virksomheter sikre at fastsatte mål og resultatkrav oppnås, at ressursbruken er effektiv og at virksomheten drives i samsvar med gjeldende lover og regler. Dette omfatter blant annet krav til god forvaltningsskikk, habilitet, etisk adferd, tilstrekkelig styringsinformasjon og forsvarlig beslutningsgrunnlag. Styring, oppfølging, kontroll og forvaltning må tilpasses virksomhetens egenart og definert risiko.

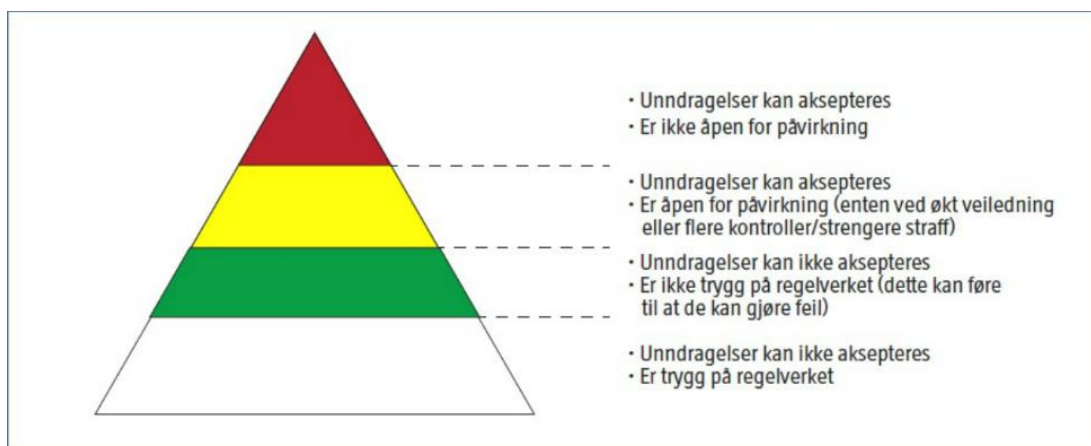
Ressurskontrollen skal derfor være risikostyrt, og de ulike elementene i en risikostyringsmodell er beskrevet i figur 1. Risikostyringsmodellen skal benyttes av kontrollmyndighetene både på strategisk og operativt nivå. Risiko i denne sammenheng handler om mulige avvik fra målet om etterlevelse av reguleringene som skal sikre bærekraft og lønnsomhet i fiskeriene, og defineres som en kombinasjon av konsekvens (utfall eller resultat) og sannsynlighet (tilhørende usikkerhet).



Figur 1: Risikostyringsmodell

Risikovurdering omfatter de tre stegene risikoidentifisering, -analyse og -evaluering. Formålet med det første steget er å identifisere uønskede hendelser eller manglende etterlevelse av reguleringene. Risikoanalyse har som formål å fastslå tilhørende sannsynlighet og mulig konsekvens for hendelser identifisert i første steg. Det tredje steget er risikoevaluering, hvor formålet er å gi støtte til kommende beslutninger om hvilke risikoer som må håndteres.

Risikohåndtering innebærer å velge ett eller flere tiltak som effektivt vil bidra til å redusere risikoen for manglende etterlevelse av reguleringene. Dette kan også beskrives som hvilken etterlevelsestrategi som velges, jf. figur 2.



Figur 2: Etterlevelsepyramide

På det laveste nivået i en slik pyramide finnes de som ønsker å følge regelverket. Manglende etterlevelse kan skyldes at regelverket er komplisert eller lite tilgjengelig. Tiltak vil her kunne være forenkling og informasjon.

På det neste nivået finnes de som forsøker å etterleve regelverket, men som ikke alltid lykkes. Her må det trolig ytes hjelp for å øke etterlevelsen, gjerne gjennom veiledning, dialog eller tilsyn.

Videre oppover i pyramiden finner vi de ikke ønsker å etterleve regelverket, men som vil innrette seg dersom det er risiko for å bli oppdaget. Tiltak som øker oppdagelsesrisikoen, for eksempel kontroll, rapporteringskrav m.m., vil være viktig her.

På det øverste nivået finner vi de som har bestemt seg for ikke å etterleve regelverket. Her må lovgivningens ytre rammer benyttes.

Kontrollmyndighetene må hele tiden vurdere hvorfor noen velger å etterleve eller ikke etterleve reguleringene, og velge tiltak som vil gi best effekt. For å forebygge og redusere ulovlig aktivitet og kriminalitet benyttes to hovedstrategier, proaktivt forebyggende og reaktivt forebyggende arbeid. Gjennom proaktivt arbeid er målet å forebygge ulovlige handlinger og dermed begrense negativ utvikling. Reaktivt arbeid omfatter blant annet den mer tradisjonelle kontrollaktiviteten med mål om å hindre eller avdekke ulovlige forhold eller kriminalitet. Kontrollmyndighetenes verktøykasse for forebyggende tiltak omfatter reguleringstiltak, forenkling, informasjon, veiledning, dialog og tilsyn. Det reaktivt forebyggende arbeidet vil omfatte tiltak som for eksempel kontroll, rapporteringskrav, håndhevelse, reaksjon m.m.

For å sikre at risikovurderingen og risikohåndteringen faktisk bidrar til økt etterlevelse av reguleringene skal stegene i risikostyringen evalueres i henhold til malen som fremgår av vedlegg 3 til dette dokumentet. Malen skal benyttes på alle nivåer av risikostyringen og funnene fra evalueringen må brukes aktivt i etterfølgende risikovurderinger og -håndteringer. Det er derfor viktig at evalueringsresultatene deles med de som har foretatt risikovurderingen og valgt strategi for risikohåndtering. Som grunnlag for evaluering av NSRV skal gruppene med ansvar for nasjonale operasjonelle risikovurderinger (N-gruppene) sammen med regionene, gruppene med ansvar for etterfølgende kontroll (E-gruppene), Kystvakten og Sjøtjenesten rapportere sine evalueringer til Fiskeridirektoratet.

Hvert ledd i den risikostyrte ressurskontrollen skal underbygges av analyse. Det vil si at data samles inn, bearbeides, vurderes og formidles.

### **4.3 Etterrettelig registrering av ressursuttaket**

Korrekt registrering av ressursuttaket er et premiss for bærekraftig forvaltning og høsting av fellesskapets ressurser. Dette er et viktig fundament ved fastsettelse av total høstingskvote (TAC), ved inngåelse av avtaler om TAC med andre land og som grunnlag for den nasjonale fordelingen av kvotene. For ressurskontrollen er utfordringen å sikre et regnskap over ressursuttaket som samsvarer med virkeligheten.

Utgangspunktet for registrering av ressursuttaket er rund vekt (levende vekt), det vil si den vekten fisken har når den tas opp av havet. Alle avtaler Norge inngår med andre land om høstningskvoter fastsetter den totale kvoten og fordelingen av denne i tonn rund vekt. Det internasjonale havforskningsrådet (ICES) gir hvert år kvoteråd for de fleste bestandene Norge forvalter i samarbeid med andre land. Dette tilsvarer nærmere 90 % av ressursene vi høster. Disse kvoterådene gis også i tonn rund vekt.

Det er to sentrale premisser for at fordelingen av høstingskvoten respekteres av den enkelte kyststat. For det første må alt som høstes registreres korrekt og avskrives kyststatens tildelte

kvote. Dette skjer i hovedsak når fisken tas til land. For det andre må ett kilo rund fisk være ett kilo rund fisk uavhengig av hvor høstingen eller landingen foregår. Dersom like fangster avregnes ulikt fra land til land, etterleves ikke inngåtte avtaler om det totale uttaket av en bestand eller fordelingen av kvoten. Dette undergraver systemet for fastsettelsen av høstingskvoter og tilliten mellom avtalepartene, og det gir ulike konkurransevilkår mellom land og fartøy avhengig av hvor fangsten landes.

En korrekt registrering av ressursuttaket er med andre ord helt avgjørende for at kyststatene skal kunne dokumentere at de etterlever avtalene og respekterer den fastsatte totalkvoten og fordelingen av denne. Tiltakene for å standardisere måle- og veiemetoder blir dermed kritisk viktige for å sikre like konkurranseforhold mellom kyststatene.

Registrering av norske fiskefartøys ressursuttak skjer i dag i forbindelse med landing av fisk. Mottaker og den som lander plikter fortløpende å sortere og veie all fisk ved landing. Det vil si at fisken som utgangspunkt skal veies slik den kommer til land.

I de tilfeller fisk landes og omsettes i en annen tilstand enn rund, er det behov for omregningsfaktorer for å regne om produktvekt til rund vekt, jf. forskrift om omregningsfaktorer fra produktvekt til rund vekt. Når aktuelt salgslag mottar seddel med bearbeidet produktvekt omregnes dette til rund vekt ved å benytte offisielle omregningsfaktorer for aktuelt produkt. Deretter avregnes vekten fra fartøyets kvote basert på beregnet rund vekt. En omregningsfaktor fastsettes på grunnlag av prøvetaking og statistisk metode, og tilsvarer vanligvis et gjennomsnitt over ett år. Per dags dato er det etablert mer enn 200 omregningsfaktorer fra produktvekt til rund vekt.

En vesentlig utfordring med bruk av omregningsfaktorer er at disse alltid baseres på en gjennomsnittsberegning. De vil derfor aldri være helt like det faktiske forholdet mellom rund fisk og produktet som landes. Bruk av omregningsfaktor gir derfor dårligere datakvalitet i kvoteregnskapet enn registrering av fangstens vekt før bearbeiding. Det er flere årsaker til dette. Alle fiskeslag har naturlige variasjoner gjennom året og vil til visse tider i enkelte områder ha mer mageinnhold og gytteprodukter.

Til tross for svakhetene ved bruk av omregningsfaktor fra produktvekt til rund vekt, er det internasjonalt akseptert som det beste tilgjengelige verktøyet for å beregne ressursuttaket når vekten av den ubearbeidede (runde) fisken ikke lenger er tilgjengelig.

Andre forhold som påvirker beregningen er variasjoner i selve produksjonen, som skjæresnittet og innholdet av vann, is og salt. Etter høstingen oppbevares gjerne fisken på tanker med vann. Når fisken landes og veies kan noe av dette vannet følge med over vekten. Avhengig av hvor mye vann som følger med når fisken veies er det akseptert ulike vanntrekk. Tillatt vanntrekk er basert på gjennomsnittsmålinger og vil derfor ikke gi korrekt registrering i det enkelte tilfelle. Ved landing av pelagisk fanget råstoff (makrell, sild, hestmakrell, kolmule og lodde) til konsum, er det for eksempel tillatt å trekke 2 % fra totalt kvantum avlest på vekten når vekt føres på seddel. En slik praksis gir også insentiver til å redusere reell mengde vann som følger med fisken over vekten. Dette bidrar til å skape usikkerhet rundt det registrerte ressursuttaket.

I enkelte fiskerier produseres og pakkes fisken på sjøen. For å ivareta kvaliteten på fisken veies den i forbindelse med landingen sammen med emballasjen, også kalt tara (kartong,



strips, plast og is/vann). Tilsvarende som ved bruk av omregningsfaktorer, er det et behov for å regne seg tilbake til fiskens runde vekt for å kunne kvoteavregne landet kvantum, såkalt tarering. Tarering gir utfordringer fordi tara som benyttes ikke er lik i hvert enkelt tilfelle. Av praktiske årsaker er det nødvendig å basere tara på et utvalg som kontrollmåles. Deretter antas det at gjennomsnittet vil gi et riktig totalbilde.

#### 4.4 Internasjonale rammer og forpliktelser

Internasjonale avtaler gir også føringer for ressurskontrollen. Kravene til havnestatskontroll setter, sammen med bilaterale og multilaterale avtaler, minstekrav til innhold i inspeksjoner, og følgende krav til inspeksjonsomfang:

- a) Det skal kontrolleres minst 7,5 % av landet kvantum og minst 5 % av antall landinger av artene sild, makrell, kolmule og hestmakrell.
- b) Videre skal det gjennomføres havnestatskontroll i samsvar med regelverket i NEAFC<sup>4</sup>, NAFO<sup>5</sup> og ICCAT<sup>6</sup>. Det er et krav om at 5 % av ferskfisklandinger og 7,5 % av frossenfisklandinger fra utenlandske fartøy som har fisket i NEAFCs konvensjonsområdet skal kontrolleres

Norge har også forpliktet seg etter NEAFC Scheme of Control and Enforcement artikkel 16 (5) til å stille med kontrollfartøy dersom flere enn 10 norske fiskefartøy fisker i NEAFC sitt reguleringsområde samtidig.

#### 4.5 Tverretatlig samarbeid

I tråd med definisjonen av ressurskontroll skal Fiskeridirektoratet, Kystvakten og salgslagene samarbeide med andre myndigheter for å finne tiltak som gir økt etterlevelse av fiskerilovgivningen og annen relevant lovgivning. I samsvar med rammene som gis i dette dokumentet skal det samarbeides på strategisk og operativt nivå.

### 5 Særlige utfordringer med dagens ressurskontroll

Den største utfordringen for dagens ressurskontroll er at det mangler verifiserbare data om høsting, omsetning, bearbeiding og fiskens videre vei til markedet. Det gir et handlingsrom for lovbrudd og vanskeliggjør et effektivt kontrollarbeid. Mangelen på verifiserte data gjør det også vanskelig for næringen å oppfylle forventninger fra importland og markedsaktører om dokumentasjon og sporing gjennom verdikjeden, og for forvaltningen å kunne gå god for dokumentasjon som er fremlagt av næringen.

Korrekt registrering av ressursuttaket er et premiss for bærekraftig forvaltning og høsting av fellesskapets ressurser. Dette er et viktig fundament ved fastsettelse av totalt høstningskvote

---

<sup>4</sup> Den nordøstatlantiske fiskerikommisjon, the North East Atlantic Fisheries Commission. For mer informasjon se <http://www.neafc.org/>

<sup>5</sup> Den nordvestatlantiske fiskerioorganisasjon, the Northwest Atlantic Fisheries Organisation. For mer informasjon se <https://www.nafo.int/>

<sup>6</sup> Den internasjonale kommisjonen for bevaring av atlantisk tunfisk. For mer informasjon se <http://www.iccat.int/en/>

nasjonalt, men også ved inngåelse av avtaler om totale høstingskvoter med andre land. For ressurskontrollen er utfordringen å sikre et regnskap over ressursuttaket som samsvarer med virkeligheten.

En gjennomgående utfordring er at data som fiskerinæringen i dag er pålagt å registrere og rapportere til norske myndigheter er basert på selvangivelse og manuelle registreringer. Selv om rapporteringsløsningene i all hovedsak er elektroniske, registreres opplysningene som oftest manuelt i systemene uten at det stilles krav om dokumentasjon. I tillegg mangler myndighetene tilgang til en del sentrale data i verdikjeden, blant annet fra den minste flåten og fra bearbeidingsleddet. Det gjør det svært vanskelig for kontrollmyndighetene å verifisere at rapporterte data er korrekte.

Mangelen på etterprøvbare data gir et betydelig handlingsrom for å oppnå uberettiget økonomisk vinning gjennom bevisst feilrapportering. Manuelle registreringer gir i tillegg en stor risiko for redusert datakvalitet ved ubevisst feilrapportering. Risikoen for manglende etterlevelse forsterkes av at muligheten for gevinst er stor, fordi verdiene ofte er store, oppdagelsesrisikoen er lav og sentrale deler av fiskerilovgivningen har svak legitimitet hos næringen.

## 6 Nasjonale hovedrisikoområder i 2020

Dette kapittelet beskriver risikovurdering på et overordnet strategisk nivå. Etter en samlet vurdering av identifiserte risikoer skal følgende hovedområder prioriteres i ressurskontrollen i 2020:

- a) brudd på deltakerlovens bestemmelser,
- b) brudd på ilandføringsplikten, og
- c) ulovlige landinger, herunder mangelfull identifisering av fangst og mangelfull registrering av ressursuttaket.

De konkrete vurderingene av identifiserte risikoer følger som vedlegg 2.

### 6.1 Brudd på deltakerlovens bestemmelser

Det er betydelig sannsynlighet for at det reelle eierskapet ikke fremgår av fartøyregisteret. Videre er det stor sannsynlighet for at mannskap innenfor enkelte flåtegrupper ikke oppfyller bostedskrav som framgår av deltakerloven § 5a.

I tillegg er det betydelig sannsynlighet for at fangst føres på et annet fartøy enn det som faktisk har fisket.

### 6.2 Brudd på ilandføringsplikten

Det er en forutsetning for bærekraftig forvaltning av de villlevende marine ressursene at alt som høstes inngår i ressursregnskapet. Brudd på ilandføringsplikten bryter med hovedprinsippet i havressursloven om at all fangst skal bringes på land, registreres på seddel og inngå i ressursregnskapet.

Det er stor risiko for brudd på ilandføringsplikten i følgende situasjoner:

- a) ved sprenging av nøter og ved slipping av fisk i alle pelagiske fiskerier,
- b) i forbindelse med levendelagring,
- c) når fangst er av dårlig kvalitet, slik at fisker risikerer prisreduksjon. Dette kan for eksempel skyldes at fangsten er større enn fartøyets produksjons- eller oppbevaringskapasitet, at fangst tas fra overstått garnbruk (særlig garnfiske etter blåkveite) eller når det tas om bord pelagisk fangst fra flere kast, der tidsrommet mellom kastene kan medføre kvalitetsreduksjon,
- d) ved innblanding av fisk under gjeldende eller kommersielt minstemål, blant annet av reker og yngel, ved blandingsfiske i Nordsjøen og Skagerrak, under fiske etter Nordsjøsild eller ved uønsket bifangst,
- e) ved high grading av fisk under gjeldende eller kommersielt minstemål, og
- f) ved redskapssprenging i utøvelsen av fisket etter torsk med snurrevad.

Se nærmere om risiko knyttet til fisk under minstemål i tabellen i vedlegg 4.

Kontrollorganene skal samarbeide for å sikre kontroll gjennom hele verdikjeden med tanke på å avdekke brudd på ilandføringsplikten.

### 6.3 Ulovlige landinger

Ulovlige landinger bryter med hovedprinsippet i havressursloven om korrekt registrering av ressursuttaket. Slik aktivitet omfatter også ulovlig omsetning, både innenfor og utenfor de formelle omsetningskanalene.

Det er stor risiko for mangelfull identifisering av art, kvantum og størrelse om bord, og for feilrapportering av fangst (art og kvantum) fra havet til norske myndigheter. Dette gir betydelig mulighetsrom for ulovlige landinger.

Det er stor risiko for ulovlige landinger ved at:

- a) uriktige eller manglende opplysninger føres på seddel,
- b) svart omsetning, og
- c) fartøy rapporterer feil fangstsone (sonetriksing).

Det er stor risiko for at veid kvantum ikke føres på seddel under vinterfisket etter torsk. Videre er det stor sannsynlighet for at det føres feil art som bifangst eller ingen bifangst på seddel ved pelagiske landinger.

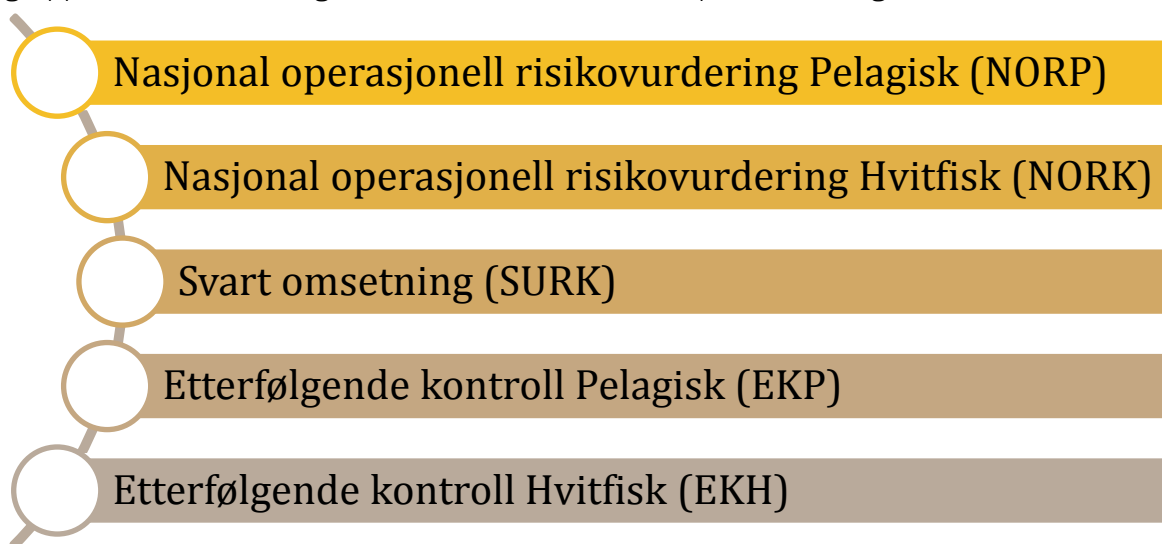
Det er også stor risiko for at mottaksvekt er manipulert. I tillegg viser resultater etter Justervesenets tilsyn at det er noen sannsynlighet for utilsiktede feil ved måleresultat som følge av tekniske feil. Erfaringer fra Justervesenets tilsyn viser at vektene i utgangspunktet er stabile, men at uforutsette eller utilsiktede hendelser av og til forårsaker feil i målingene.

Videre er det betydelig risiko for misbruk av systemet for utstedelse av fangstsertifikater ved eksport til land som krever slike sertifikater.

## 7 Risikohåndtering på strategisk nivå

Dette kapittelet beskriver hvordan de prioriterte hovedområdene, jf. kapittel 6, skal håndteres på et strategisk operativt nivå av Fiskeridirektoratet, Kystvakten og salgslagene.

Oppfølgingen av de prioriterte hovedområdene skal styres gjennom risikovurderingsarbeidet i gruppene som er vist i figur 3, se nærmere om dette i punkt 7.4.1 og 7.4.2.



Figur 3: Oversikt over N- og E-gruppene

Arbeidet i disse gruppene skal være førende for risikohåndtering, koordinering og de løpende operative vurderingene til regionene, Kystvakten og salgslagene. Kontrollorganene skal hele tiden søke å velge tiltak som i størst mulig grad sikrer etterlevelse av regelverket.

### 7.1 Kontrollseksjonen i Fiskeridirektoratet

Kontrollseksjonen har:

- overordnet faglig og strategisk ansvar for ressurskontrollen,
- faglig ansvar for sjøtjenesten,
- en generell instruksjonsmyndighet overfor regionene i ressurskontrollarbeidet, og
- hovedansvaret for utarbeidelse og oppfølging av NSRV.

Videre har kontrollseksjonen et særskilt ansvar for at ressurskontrollen drives innenfor de rammer som er beskrevet i NSRV.

Kontrollseksjonen skal avholde:

- faste videomøter med regionene og Kystvakten («Kysten Rundt»),
- samhandlingsmøte, jf. punkt 7.2,
- halvårlige møter mellom seksjonssjefene som er ansvarlig for ressurskontroll i Fiskeridirektoratet (Kontaktmøte),
- et årlig møte med regionkontorene, Kystvakten og salgslagene for å evaluere risikovurderingene og kontrollinnsatsen (Evalueringmøte – NSRV),
- årlige (og ellers ved behov) faglige og strategiske møter med Justervesenet, og

- f) et årlig samarbeidsmøte mellom Fiskeridirektoratet og salgslagene (Samarbeidsmøte)

Kontrollseksjonen skal koordinere:

- a) arbeidet med faggruppene i Fiskeridirektoratet. Dette innebærer blant annet utarbeidelse av forslag til mandat for faggruppene,
- b) tverrfaglig samarbeid med andre etater,
- c) kontrollmyndighetenes bruk av sanksjoner og administrative tiltak, og
- d) det internasjonale ressurskontrollarbeidet.

Det internasjonale ressurskontrollarbeidet omfatter bilaterale og multilaterale kontrollsamarbeid, kontrollarbeid i regionale fiskeriorganisasjoner og i globale organisasjoner som IMCS Network og Interpol. Dette området skal videreføres og videreutvikles av kontrollseksjonen. Dersom regionene i sitt operative arbeid har behov for å samarbeide internasjonalt, skal dette koordineres av kontrollseksjonen eller gjennomføres etter avtale med kontrollseksjonen.

#### **7.1.1 Analyseenheten i Vardø**

Fiskeridirektoratet driver, sammen med Kystverket, en nasjonal analyseenhet lokalisert ved Kystverkets sjøtrafikksentral i Vardø. Analyseenheten skal støtte opp de to etatene og andre kontrollmyndigheters behov for analyser av fartøyaktiviteter mv.

#### **7.1.2 Satsing Analyse**

Fiskeridirektoratet har etablert et eget program for analyse. Dette er et samarbeid mellom statistikkavdelingen, ressursavdelingen, IT-avdelingen og regionene. Formålet er å styrke bruken av tilgjengelige data gjennom datafangst (registrering av data (primærdata) for digital lagring og behandling), datasammenstilling og analyse som grunnlag for risikostyring, ressurskontroll og forbedret statistikkgrunnlag. Dette arbeidet vil tangere flere enheter/team som arbeider med datasammenstilling og analyse, for eksempel Nasjonal analysegruppe (NAG) og Analyseenheten i Vardø.

Arbeidet er organisert gjennom en styringsgruppe og en arbeidsgruppe. Styringsgruppen skal blant annet koordinere for å unngå at analysearbeid som direktoratet er involvert i overlapper, og det skal opprettes et eget kontaktpunkt for forespørsler og oppdrag. Arbeidsgruppen skal særlig fokusere på å tilrettelegge tilgjengelige dataanalyser i det operative ressurskontrollarbeidet.

Gruppen skal prioritere oppdrag fra de operative risikovurderingsgruppene og arbeide sammen med faggruppen for datafangst og analyse for å sikre et behovsstyrt arbeid.

#### **7.1.3 Samarbeid med Justervesenet**

Fiskeridirektoratet skal samarbeide med Justervesenet for å styrke oppfølging av vektmanipulasjon og andre feil ved veiing, både gjennom regelverksutvikling og operativt kontrollarbeid. Samarbeidet omfatter blant annet:

- a) utveksling av erfaring, informasjon og bransjekunnskap,

- b) gjensidig kompetanseheving,
- c) utvikling av relevant regelverk, og
- d) forebyggende arbeid og bekjempelse av manipulering av veiesystemer og ulovlig fiske gjennom analyser, risikovurderinger, utvelgelse av kontrollobjekter, planlegging og gjennomføring av kontroll.

Det følger også av avtalen mellom Justervesenet og Fiskeridirektoratet at det skal avholdes faglige og strategiske møter og arrangeres felles samlinger etter behov. På regionalt nivå er det viktig å videreutvikle det gode samarbeidet for å bidra til kostnadseffektiv bruk av tilgjengelige ressurser. For å oppnå dette skal regionene legge til rette for samarbeid om kontroller, gjensidig informasjonsutveksling og møter. Dette er konkretisert ved at Justervesenet er koblet til Fiskeridirektoratets nasjonale operasjonelle risikovurderinger for pelagiske fiskerier (NORP) og hvitfisk (NORK).

## 7.2 Faggrupper for ressurskontroll i Fiskeridirektoratet

Faggruppene for ressurskontroll i Fiskeridirektoratet er viktige virkemidler for å sikre likebehandling, utvikle kontrollmetoder og samordne ressursbruk i regionene. Blant annet skal faggruppene gi anbefalinger til kontrollseksjonen. Kontrollseksjonen behandler anbefalinger fra faggruppene i linjen. Deretter har faggruppene en sentral rolle i implementeringen og skal delta i operativt arbeid uavhengig av regionale grenser.

I 2020 skal faggruppene prioritere arbeid med å tilrettelegge for etterfølgende kontroller.

Ledergruppen i Fiskeridirektoratet tar stilling til hvilke faggrupper som skal videreføres eller opprettes, herunder hvilket mandat faggruppene samlet og enkeltvis skal ha. For å sikre at arbeidet i faggruppene er behovsstyrt skal det holdes jevnlig samhandlingsmøter mellom gruppene, organisert av kontrollseksjonen. Regionene bør tilsvarende sikre en god dialog mellom sine representanter i gruppene og på tvers av regionene. Salgslagene kan delta i faggruppe Vekt.

## 7.3 Norsk FMC

Norsk FMC har ansvar for at ulike elektroniske fangst- og aktivitetsdata, og andre relevante data som skal sendes til direktoratet, kvalitetssikres og gjøres tilgjengelig for ressurskontrollarbeidet. Dette arbeidet blir gjort som flaggstat for norske fartøy og som kyststat for utenlandske fartøy. Norsk FMC er en del av Fiskeridirektoratet og er bemannet 24 timer i døgnet, 7 dager i uken.

Når norske fartøy lander i utenlandsk havn skal fartøyet sende havnestatsmelding til havnemyndighetene. Det er Norsk FMC som fyller ut flaggstatsbekreftelsen i disse skjemaene. Ved utenlandske landinger i Norge er det Norsk FMC som mottar havnestatsmeldingene og gir tillatelse til at fartøyet kan anløpe havn.

Norsk FMC skal registrere all kontakt med næringen om rapportering, slik at det blir tilgjengelig for ressurskontrollarbeidet. Videre skal Norsk FMC videreformidle avvik og tips til aktuelle kontrollmyndigheter. Den har en viktig støttefunksjon for Kystvakten og Fiskeridirektoratets regioner i deres kontrollarbeid.

## 7.4 Fiskeridirektoratets regioner

Fiskeridirektoratets regioner har operativt ansvar for ressurskontrollen. I prioritert rekkefølge skal regionene:

1. lede arbeidet med å utarbeide nasjonale operasjonelle risikovurderinger (N-gruppene), som grunnlag for å identifisere tiltak for økt etterlevelse av reguleringene. Kystvakten, salgslagene og Justervesenet skal være en del av dette arbeidet, jf. punkt 7.4.1,
2. sette av ressurser til og samarbeide i tverregionale grupper for etterfølgende kontroll (EKP og EKH),
3. følge opp risikovurdering og anbefalte risikohåndteringstiltak fra E- og N-gruppene,
4. gjennomføre havnestatskontroller i samsvar med gjeldende forpliktelser og ellers bidra til at norske myndigheter oppfyller internasjonale krav og forpliktelser.

Av de nevnte oppgavene skal regionene prioritere de kommersielt viktigste nasjonale fiskeriene og artene med størst konsekvens, jf. vedlegg 1, gjennom arbeid i gruppene for etterfølgende kontroll og nasjonale operasjonelle risikovurderinger, slik beskrevet nedenfor.

Videre skal regionene være oppmerksom på bruk av vekter på mottak med tanke på å avdekke manipulasjon eller misbruk av vektene og gjennomføre kontroller i samarbeid med Justervesenet. Det er også viktig å kontrollere at fartøyene har de tillatelsene som kreves for å drive det fisket de deltar i ved å kontrollere informasjonen i fartøy- og deltakerregisteret.

I tillegg skal regionene følge opp at turistfiskevirksomheter er registrert og oppfyller rapporteringspliktene, samt samarbeide med andre kontroll- og tilsynsmyndigheter for å følge opp turistfiske næringen.

Regionene skal samarbeide seg imellom og med Kystvakten, salgslagene og andre kontrollmyndigheter. De skal også utveksle inspektører for å utnytte tilgjengelige ressurser best mulig.

### 7.4.1 Nasjonale operasjonelle risikovurderinger (N-gruppene)

N-gruppene skal følge opp de prioriterte hovedområdene. Regionene skal lede følgende tverregionale grupper som skal utarbeide strategiske og dynamiske nasjonale operasjonelle risikovurderinger (ansvarlig region oppført i parentes):

- a) NORK - hvitfisk, torsk, hyse og sei mv (region Nordland),
- b) NORP - pelagisk og industrifiske (region Vest)
- c) SURK - svart omsetning (region Nord)

Kystvakten og salgslagene skal delta i NORP og NORK. Det opprettes i tillegg kontaktpunkt i Justervesenet og Mattilsynet. Gruppene skal peke ut risikoobjekter og gi råd om risikohåndtering, som skal være førende for det operative ressurskontrollarbeidet i regionene. Det vil si at regionene må ha særskilte grunner for å velge andre prioriteringer.

NORP og NORK skal være organisert med hver sin prosjektbaserte kjernegruppe med hovedansvar for å risikovurdere og gi anbefaling om risikohåndtering. Kjernegruppen skal

støttes av en referansegruppe. Se vedlegg 5 for kjernegruppene og referansegruppene mandat.

Følgende forutsettes i utarbeidelsen av den operasjonelle risikovurderingene:

- a) Risikovurderingen skal ta utgangspunkt i Nasjonal strategisk risikovurdering (NSRV) og sikre effektiv utnyttelse av kontrollressursene på tvers av regiongrensene.
- b) Risikovurderingen skal inneholde følgende elementer (se vedlegg 2):
  - a. Risikoidentifisering, herunder identifisering av farekilder, årsak og kilde.
  - b. Risikoanalyse, med vurdering av hvor sannsynligheten for og konsekvensen av manglende etterlevelse og ulike konkurranseforhold er størst.
  - c. Risikoevaluering, herunder prioritering av de ulike risikoene.
  - d. Risikohåndtering, dvs. hvilke tiltak som bør iverksettes for å redusere farekildene/risikoen.

Målet med risikohåndteringen er å øke etterlevelsen av regelverket, både generelt og for den enkelte aktør. Her skal valg av kontrollmetoder og -tiltak beskrives. Det er et mål å være så konkret som mulig i vurderingen av aktuelle kontrollobjekt (fartøy og mottak). For de største fartøyene skal vurderingen gis på objektnivå.

I beskrivelsen av risikohåndteringen skal det innarbeides føringer for koordinering, planlegging, samhandling og evaluering av tiltakene som utpekes, og for hvordan de ulike oppgavene skal fordeles mellom regionene.

Arbeidet i gruppene og den konkrete risikohåndteringen skal evalueres løpende etter fastsatt mal (vedlegg 3) og resultatene fra evalueringen skal brukes aktivt i etterfølgende risikovurderinger og -håndteringer. Ansvarlig region skal også sørge for at det gjennomføres en overordnet evaluering av ressurskontrollen innenfor den enkelte gruppes ansvar, inkludert gjennomført risikovurdering og risikohåndtering. Ansvarlig region rapporterer til kontrollseksjonen innen 1. oktober. Evalueringen skal oppsummeres etter fastsatt mal.

#### **7.4.2 Satsing etterfølgende kontroll**

Fiskeridirektoratets regioner skal prioritere etterfølgende kontroller som et tiltak for å håndtere identifiserte risikoer og avdekke ulovlige landinger, jf. punkt 6.3. Det er derfor opprettet tverrregionale grupper som arbeider med etterfølgende kontroller. Målet er å avdekke uregistrert fisk og svart omsetning gjennom verdikjedene, ved å etterprøve opplysninger (kvantum, art, mv) ført på landings- og sluttsedler mot salgs- og transportdokument, produksjonsrapporter, tolldeklarasjoner og annen relevant dokumentasjon.



De to tverrregionale operative grupper for etterfølgende kontroll har ansvar henholdsvis for:

- 1) Operativ gruppe for etterfølgende kontroll, pelagisk (EKP) har ansvar for etterfølgende kontroll av pelagiske fiskerier (makrell, sild, hestmakrell, kolmule, samt andre regionale fiskerier).
- 2) Operativ gruppe for etterfølgende kontroll hvitfisk (EKH) har ansvar for etterfølgende kontroll av hvitfisk (torsk, hyse, sei, blåkkeite, samt andre regionale fiskerier mv., f.eks. reker).

Regionene skal sette av tilstrekkelige dedikerte ressurser til å delta i gruppene og følge opp dette arbeidet.

E-gruppene skal jobbe tett med NORP og NORK om risikovurdering av objektene.

Arbeidet i gruppene og den konkrete risikohåndteringen skal evalueres løpende etter fastsatt mal (vedlegg 3) og resultatene fra evalueringen skal brukes aktivt i etterfølgende risikovurderinger og - håndteringer. Hver gruppe skal sørge for at det gjennomføres en overordnet evaluering av ressurskontrollen innenfor den enkelte gruppes ansvar, herunder gjennomført risikovurdering og risikohåndtering. Ansvarlig region rapporterer til kontrollseksjonen innen 1. oktober. Evalueringen skal oppsummeres etter fastsatt mal.

## 7.5 Sjøtjenesten

Sjøtjenesten har det administrative og operative ansvaret for fiskeridirektoratets inspeksjoner på havet. De skal komplementere den sjøgående ressurskontrollen som Kystvakten gjennomfører i kystnære områder og fiskerier. I samarbeid med regionene skal sjøtjenesten utarbeide en årlig arbeidsplan som skal sikre en effektiv og formålstjenlig utnyttelse av ressursene.

Videre skal sjøtjenesten koordinere og bidra til samordning av det operative samarbeidet mellom sjøtjenesten, Kystvakten, Statens naturoppsyn, politiet med flere. Dette skal innarbeides i arbeidsplanen. Når planen er ferdigstilt, er det sjøtjenesten som styrer innsatsen.

Sjøtjenesten skal:

- a) foreta løpende operative risikovurderinger innenfor rammene av NSRV og de nasjonale operasjonelle risikovurderingene,
- b) sette av ressurser til å delta i N-gruppene,
- c) være tilstede på fiskefeltene for å følge utviklingen i fisket og ressursuttaket,
- d) gi råd om å stenge fiskefelt ved for høy innblanding av yngel, småfisk, småreker eller ved for mye bifangst,
- e) følge regler for prøvetaking, og stenging og åpning av fiskefelt,
- f) samarbeide med Kystvakten i kontrollen av fisket, og

- g) bistå i utviklings- og forskningsarbeid.

Sjøtjenestens inspektører kan bistå regionenes inspektører ved kontroll av landing.

Ordningen med utplassering av inspektør om bord i utvalgte fartøy i pelagiske fiskerier skal videreføres. Dersom regionene har behov for inspektører om bord i fiskefartøy skal fortrinnsvis sjøtjenestens inspektører benyttes.

Sjøtjenesten skal også holde oversikt over Fiskeridirektoratets sine samlede fartøyressurser. Regionene skal rapportere sine fartøyressurser og sjøgående aktivitet til sjøtjenesten.

Sjøtjenestens arbeid og den konkrete risikohåndteringen skal evalueres løpende etter fastsatt mal (vedlegg 3). Innen 1. oktober skal sjøtjenesten evaluere gjennomført risikovurdering og risikohåndtering etter fastsatt mal. Sjøtjenesten rapporterer evalueringsresultatene til Fiskeridirektoratet.

## 7.6 Kystvakten

Kystvakten har som primær myndighetsutøver et overordnet operativt ansvar for den sjøgående ressurskontrollen. Kystvakten deltar i N-gruppene og utarbeider i tillegg en egen risikovurdering basert på føringene i NSRV og i dialog med N-gruppene.

Kystvakten skal:

- a) prioritere tilstedeværelse på fiskefeltet for å følge utviklingen og ressursuttaket og øke etterlevelsen av regelverket,
- b) gi råd om å stenge fiskefelt ved for høy innblanding av yngel, småfisk eller bifangst, og
- c) opprette aktsomhetsområder ved for høy innblanding av yngel, småfisk eller ved bifangst utover akseptert nivå.

Det understrekes at økt utbredelse av hvitfisk i Barentshavet, store forekomster og større spredning av NVG-sild og fangstbare konsentrasjoner av makrell også i nordlige farvann, innebærer behov for tilstedeværelse og kontroll over et større område enn tidligere, gjennom hele året.

Behovet for overvåkning og kontroll av sesongbaserte pelagiske fiskerier tilsier tidvis tilstedeværelse av Kystvakten i fiskerisonen ved Jan Mayen. Videre innebærer Norges forpliktelser knyttet til NEAFC-regimet, samt Norges kyststatsinteresser, en tidvis og situasjonsbasert tilstedeværelse av Kystvakten i NEAFCs reguleringsområde.

Kystvakten skal delta i N-gruppene og sette av ressurser til å følge opp anbefalinger fra N-gruppene. I tillegg skal Kystvakten samarbeide med sjøtjenesten i arbeidet mot ulovlig fiske i norske farvann.

Kystvaktens konkrete risikohåndteringen skal evalueres løpende etter fastsatt mal (vedlegg 3). Innen 1. oktober skal Kystvakten evaluere gjennomført risikovurdering og risikohåndtering, og rapportere evalueringsresultatene til Fiskeridirektoratet.

Evalueringen skal oppsummeres etter fastsatt mal, med utgangspunkt i rammene som er nevnt ovenfor.

## 7.7 Salgslagene

Salgslagene har et operativt ansvar for ressurskontrollen innenfor sine ansvarsområder. De skal delta i NORP og NORK, og skal prioritere oppfølging av gjennomført risikovurdering og anbefalt risikohåndtering i gruppene. Salgslagene skal også involveres i arbeidet med etterfølgende kontroll der dette er aktuelt.

Videre har salgslagene et særlig ansvar for å føre kontroll med det enkelte fartøys kvoter og avregning av landet fisk mot disse kvotene. I tillegg skal salgslagene føre kontroll med landings- og sluttsedlene og ha kontroll med bifangst og fredningstider.

I forbindelse med kontroller skal salgslagene være oppmerksomme på mulig manipulasjon eller misbruk av vektene. Det er særlig viktig å kontrollere at fastsatte retningslinjer følges for utbedring av feil som oppstår med vektsystemene under mottak, at feil rapporteres til Justervesenet og at videre samarbeid og behov for oppfølging diskuteres. Dette gjelder også krav bruker har til umiddelbart å undersøke og utbedre feil, og eventuelt plikt til å ta vekten ut av bruk om feil ikke kan rettes. Avvik skal omgående følges opp i dialog med Justervesenet og Fiskeridirektoratet. Dette gjelder også meldinger om brutte plomberinger.

For å få en effektiv håndhevelse av havressursloven og tilhørende forskrifter skal samarbeid mellom salgslagene og Fiskeridirektoratets regionkontor prioriteres høyt.

## VEDLEGG 1

### KONSEKVENSVURDERING

Risikoanalysen har som formål å fastslå mulig konsekvens og tilhørende sannsynlighet for identifisert risiko.

Med konsekvens mener vi de virkninger et regelbrudd kan få for den enkelte bestand, økosystemet, økonomi og samfunnet for øvrig. De ulike sannsynlighetsvurderingene må vurderes ut fra hvilken konsekvens manglende etterlevelse kan få. Det vil si hvilke følger manglende etterlevelse av regelverket kan få for den enkelte bestand, økosystemet og samfunnet for øvrig.

I tabell 1 (bunnfisk) og 2 (pelagisk og industrifisk) er den enkelte bestands tilstand beskrevet. Dette er vurdert på bakgrunn av kunnskapsnivå om bestanden og hvor stor gytebestanden er. Videre beskrives bestandenes nøkkelrolle i økosystemet, herunder hvilke bestander som må gis særskilt oppmerksomhet ut over ivaretagelse av biodiversitet, på grunn av deres rolle for økosystemets funksjonsmåte. I tillegg er den enkelte bestands økonomiske betydning beskrevet i tabellene, rangert etter registrert førstehåndsverdi. Disse vurderingen er hentet fra Fiskeridirektoratets bestands- og fiskeritabell<sup>7</sup>, som er et viktig prioriteringsverktøy for Fiskeridirektoratet.

Den siste kolonnen fremgår ikke av Fiskeridirektoratets bestands- og fiskeritabell, men er utviklet med tanke på konsekvensvurderingen i NSRV. Under «samfunnet for øvrig» er det vurdert hvilken betydning manglende etterlevelse har for regelverkets legitimitet generelt og for den enkelte bestand. Videre kan andre hensyn som like konkurransevilkår vurderes under dette punktet.

Plassering i risikomatriksen for vurdering av konsekvens avhenger av hvordan de nevnte parameterne vektet.

Følgende vektning er lagt til grunn:

- Stor: Skadelig for bestand, økosystem, den økonomiske avkastningen og samfunnet for øvrig.
- Betydelig: Uheldig for bestand, økosystem, den økonomiske avkastningen og samfunnet for øvrig.
- Noen: Mindre belastninger eller skader for bestand, økosystem, den økonomiske avkastningen og samfunnet for øvrig.
- Liten: Små skader for bestand, økosystem, den økonomiske avkastningen og samfunnet for øvrig.

Arter som ikke er nevnt graderes generelt som lav, men det presiseres at arten likevel ikke er unntatt fra risikovurdering.

---

<sup>7</sup><https://fiskeridir.no/Yrkesfiske/Dokumenter/Reguleringsmoetet/Sakspapirer-innspill-og-referat-fra-reguleringsmoetene/Reguleringsmoetet-juni-2018>

Tabell 1: Konsekvensvurdering bunnfisk

Fiskeslag	Samlet vurdering (alle kategorier)	Samlet vurdering (minus nøkkelrolle)	Samlet vurdering (vektet)	Samlet vurdering minus nøkkelrolle (vektet)	Tilstand		Nøkkelrolle		Økonomisk betydning		Samfunnet for øvrig	
					(Vekting: 1,5)	(Vekting: 1)	(Vekting: 1)	(Vekting: 1,5)	(Vekting: 1,5)	(Vekting: 2)		
Kysttorsk (nord)	14	14	22,5	22,5	Stor (6)	6	-		Betydelig (2)	5	Noen	3
Torsk nord av 62°N	13	13	22,5	22,5	Lav (1)	1	-		Stor (1)	6	Stor	6
Kongekrabbe	13	13	22,5	22,5	Noen (3)	3	-		Noen (3)	4	Stor	6
Vanlig uer (spp. Marinus)	13	13	21	21	Stor (6)	6	-		Noen (3)	4	Noen	3
Torsk sør av 62°N	12	12	21	21	Noen (2)	2	-		Noen (3)	4	Stor	6
Leppefisker	16	12	24	20	Noen (3)	3	Betydelig (2)	4	Betydelig (2)	5	Betydelig	4
Pigghå	12	12	20	20	Stor (5)	5	-		Lav (4)	3	Betydelig	4
Hummer	12	12	19,5	19,5	Stor (5)	5	-		Noen (3)	4	Noen	3
Reke sør av 62°N	15	11	22,5	18,5	Noen (2)	2	Betydelig (2)	4	Betydelig (2)	5	Betydelig	4
Hyse nord av 62°N	11	11	18,5	18,5	Lav (1)	1	-		Stor (1)	6	Betydelig	4
Kveite Nord	11	11	18,5	18,5	Noen (3)	3	-		Noen (3)	4	Betydelig	4
Blåkveite	11	11	18	18	Noen (3)	3	-		Betydelig (2)	5	Noen	3
Kysttorsk (sør)	11	11	18	18	Stor (6)	6	-		Lav (4)	2	Noen	3
Kveite Sør	11	11	18	18	Betydelig (5)	5	-		Lav (4)	3	Noen	3
Sei nord av 62°N	10	10	17	17	Lav (1)	1	-		Betydelig (2)	5	Betydelig	4
Ål	10	10	16,5	16,5	Betydelig (5)	5	-		Lav (5)	2	Noen	3
Breiflabb	10	10	16,5	16,5	Noen (3)	3	-		Noen (3)	4	Noen	3
Vassild	10	10	16,5	16,5	Noen (3)	3	-		Noen (3)	4	Noen	3
Snøkrabbe	10	10	16,5	16,5	Noen (3)	3	-		Noen (3)	4	Noen	3
Snabeluer (spp. Mentella)	10	10	16,5	16,5	Noen (3)	3	-		Noen (3)	4	Noen	3
Sei sør av 62°N	10	10	16,5	16,5	Noen (2)	2	-		Betydelig (2)	5	Noen	3

Reke nord av 62°N	13	9	19	15	Lav (1)	1	Betydelig (2)	4	Betydelig (2)	5	Noen	3
Rognkjeks	9	9	15	15	Noen (3)	3	-		Lav (4)	3	Noen	3

Tabell 2: Konsekvensvurdering pelagisk og industrifisk

Fiskeslag	Samlet vurdering (alle kategorier)	Samlet vurdering (minus nøkkelrolle)	Samlet vurdering (vektet)	Samlet vurdering minus nøkkelrolle (vektet)	Tilstand (Vekting: 1,5)	Nøkkelrolle (Vekting: 1)	Økonomisk betydning (Vekting: 1,5)	Samfunnet for øvrig (Vekting: 2)
Makrell	13	13	16,5	22,5	Lav (1)	1	Stor (1)	6
Nordsjøsil	16	12	19	21	Lav (1)	1	Betydelig (2)	5
NVG-sild	18	12	22	20	Lav (1)	2	Stor (1)	6
Lodde (Barentshavet)	16	10	19	17	Lav (1)	1	Betydelig (2)	5
Kolmule	9	9	12	15	Lav (1)	1	Betydelig (2)	5
Brisling Hav (Sør)	12	8	14,5	13,5	Lav (1)	1	Lav (4)	4
Øyepål	12	8	14,5	13,5	Lav (1)	1	Noen (3)	4
Brisling Kyst	12	8	14,5	13,5	Lav (0)	1	Noen (3)	4
Tobis	14	8	17,5	12,5	Noen (2)	3	Noen (3)	4
Makrellstørje	7	7	9	12	Noen (2)	2	Lav (5)	2

## VEDLEGG 2

### DETALJERT OVERSIKT OVER RISIKOVURDERING OG RISIKOHÅNTERING

Se eget vedlegg.

VEDLEGG 3

MAL FOR EVALUERING AV RISIKOVURDERING OG RISIKOHÅNTERING

Risikovurdering	Risikohåndtering	Effekten av valgt etterlevelsstrategi
<p>Hvilken strategisk og operativ risikovurdering lå til grunn?</p> <ul style="list-style-type: none"> <li>• Risikoidentifisering</li> <li>• Risikoanalyse</li> <li>• Risikoevaluering</li> </ul>	<p>Hva ble faktisk gjennomført?</p> <ul style="list-style-type: none"> <li>• Etterlevelsstrategi</li> <li>• Valg av tiltak (dialog, veiledning, innspill til endring av regelverk, kontroll mv)</li> <li>• Valg av kontrollobjekter</li> <li>• Valg av kontrollmetode (Landingskontroll, dokumentkontroll, etterfølgende kontroll mv.)</li> <li>• Beskriv forventede funn (hypotese)</li> <li>• Hva var mulig å gjennomføre?</li> <li>• Hva må til for å kunne gjennomføre?</li> <li>• Faktisk ressursbruk</li> </ul>	<p>Etter gjennomført risikohåndteringstiltak skal valgt etterlevelsstrategi evalueres.</p> <ul style="list-style-type: none"> <li>• Resultater og effekter (konkret og generelt)</li> <li>• Ble hypotesen innfridd?</li> <li>• Hvilke strategier fungerte?</li> <li>• Hvilke strategier fungerte ikke?</li> <li>• Hva må endres?</li> </ul>



VEDLEGG 4

Forventet utfordringer med yngel og småfisk i 2020 for fiskerier som følges opp av sjøtjenesten. Vurderinger gjort av Havforskningsinstituttet på bakgrunn av økosystemtokt i 2019.

Redskap	Art	Område	Periode
Rekestrål	Torsk	Smutthullet / Fiskevernsonen Troms - Finnmark	April – Mai  Oktober >
Rekestrål	Hyse	Nord-Troms og Finnmark	April >
Rekestrål	Uer (snabel)	Svalbard, særlig Norskebanken	Hele året
Rekestrål	Blåkveite	Sør for Kong Karl's land	Hele året
Torskestrål	Torsk	Moffen (Norskebanken) Vest av Hopen mot Kong Karl's land	Juni >
Torskestrål Snurrevad	Hyse	Nord av Bjørnøya Øst for Kveithola	Juni >
Snurrevad	Hyse	Øst-Finnmark	April – Juli
Trål Snurrevad Not	Sei (+35 cm)	Nord for 67°N	Mai >
Rekestrål	Reker under minstemål	Trøndelag, Nordland og Sør-Troms	Mai – August
Rekestrål	Reker under minstemål	Skagerrak og Nordsjøen	Hele året, særlig om sommeren

> = ut året

## VEDLEGG 5

### MANDAT FOR NORK OG NORP

NORK og NORP skal ha hovedansvar for å følge opp de prioriterte hovedområdene i NSRV ved å gi råd om risikohåndtering og peke ut risikoobjekter. Dette skal være førende for det operative ressurskontrollarbeidet, risikohåndtering, koordinering og de løpende operative vurderingene til regionene, Kystvakten og salgslagene. Det vil si at regionene må ha særskilte grunner for å velge andre prioriteringer.

NORK og NORP skal være organisert med en mindre kjernegruppe hver, sammensatt av dedikerte ressurser fra regionene. Det skal utpekes en leder for hver kjernegruppe. Leder har ansvar for fremdrift, metodeutvikling, rapportering mv. Kjernegruppen skal bistås av en større referansegruppe som skal gi støtte og veiledning til kjernegruppens vurderinger og anbefalinger.

Kystvakten og salgslagene skal delta i NORP og NORK. Det opprettes i tillegg kontaktpunkt i Justervesenet og Mattilsynet.